

PAGINA 1/1

KWARTAALBLAD VAN DE 11.11.11 - BEWEGING

03/2013

VOEDSEL genoeg, niet genoeg te eten?

Campagne 2013

De tijd loopt ...

Nog twee jaar voor de
Millenniumdoelstellingen

11.11.11

VECHT MEE TEGEN ONRECHT

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

BELEIDSDIENST: Rudy De Meyer, Marc Maes, Jan Van de Poel, Koen Warmenbol
ZUIDDIENST: Ilse Roels, Freya Rondelez, Kris Vanslambrouck
COMMUNICATIEDIENST: Marjan Cauwenberg
EINDREDACTIE: Marjan Cauwenberg

CONCEPT EN REALISATIE:

Metronoom, Antwerpen

FOTO VOORPAGINA:

Dieter Telemans

DRUK:

Gevaert Printing, Zwevezele

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Bogdan Vanden Berghe
 Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

REDACTIE:

Pagina 11
 Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
 Tel. 02 536 11 16
 Fax 02 536 19 02
 e-mail pagina11@11.be
 www.11.be

NATIONAAL SECRETARIAAT:

11.11.11
 Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
 Tel. 02 536 11 11
 Fax 02 536 19 10

PROVINCIALE SECRETARIATEN:

11.11.11 ANTWERPEN
 Patriottenstraat 27, 2600 Berchem
 Tel. 03 281 06 62
 Fax 03 281 06 89
 e-mail antwerpen@11.be

11.11.11 LIMBURG
 Bedrijfsstraat 10, bus 11, 3500 Hasselt
 Tel. 011 87 14 80
 Fax 011 85 14 93
 e-mail limburg@11.be

11.11.11 OOST-VLAANDEREN
 Dok Noord 4, hal 25, 9000 Gent
 Tel. 09 233 02 03
 Fax 09 233 94 84
 e-mail oost-vlaanderen@11.be

11.11.11 VLAAMS-BRABANT/BRUSSEL
 Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
 Tel. 02 536 11 47
 Fax 02 536 19 01
 e-mail brabant@11.be

11.11.11 WEST-VLAANDEREN
 Hugo Verrieststraat 22, 8800 Roeselare
 Tel. 051 24 06 13
 Fax 051 24 08 39
 e-mail west-vlaanderen@11.be

Overname van (delen van) artikelen is toegestaan, mits bronvermelding.

Om zeep

Ik zou een duikbril met glazen op sterkte moeten hebben. Om te lezen onder de douche. Zoals elke ochtend probeer ik mijn verziendheid te overwinnen om het woord 'shampoo' te ontwaren op een van de flacons. 'Fortifying conditioner', 'body lotion', 'hair therapy'... daar doe ik niet aan mee. 'Repair & Care' heb ik wel eens geprobeerd toen mijn voet gebroken was. Waarom is mij geen fles gegund met simpel en in koeien van letters 'shampoo', of desnoods in braille? Wil een product-ontwikkelaar a.u.b. eens denken aan de brilloos douchende medemens die op de koop toe de cosmetische terminologie niet beheerst.

Maar misschien maakt het ook niet uit. Wellicht zijn het gewoon allemaal variaties op ontvetter met palmolie in die flessen. Met alleen een ander kleurtje en een ander geurtje en een andere illusie. De kans is groot dat er een halve palmolieplantage aan mijn voeten staat. Hoeveel tropisch woud zou er gekapt zijn om mijn body elke morgen te hydrateren en te revitaliseren? In Indonesië sneuvelen jaarlijks 300.000 hectare bos om plaats te maken voor palmolie. Dat is exact de oppervlakte van Oost-Vlaanderen. Een mens mag er niet aan denken. En ook niet aan de plantagearbeiders met pesticiden in hun lijf of de dorpelingen die hun bossen en hun landbouwgrond kwijt zijn. De laatste orang-oetans uit Borneo kunnen er ook nog bij. Mijn ochtendlijke douche begint op een slagveld te lijken. Proper zal ik er niet uitkomen.

Maar net zo min als er 'shampoo' op voorkant staat, vind je 'palmolie' bij de ingrediënten op de achterkant. Tenzij je weet dat het goedje schuil gaat achter 'laureth' of 'stearic acid'. En zo heeft palmolie nog een resem mistig wetenschappelijke schuilnamen om zich te verstoppen in zowat de helft van wat allemaal in onze winkelkar terecht komt. Het gaat dus niet alleen om shampoo, maar ook om zeep, margarine, chocolade, koekjes, chips, pasta's en pizza's. En om de biodiesel waarmee we onze inkopen naar huis brengen. Alomtegenwoordig maar nauwelijks zichtbaar. Blijkbaar lopen de producenten er ondertussen niet zo graag mee te koop. Een paar stevige internationale campagnes en de aandoenlijke blikken van de orang-oetans zullen daar niet vreemd aan zijn. Maar wie door palmolieplantages de grond onder de voeten verliest, is met cosmetische camouflage niet geholpen.

BART DEMEDTS

NIET TE MISSEN

RECHT OP VOEDSEL

Eén op zeven mensen lijdt honger. Toch is er genoeg voedsel voor iedereen. 11.11.11 zoekt in haar nieuwe campagne naar duurzame oplossingen.

| pagina 4

FTT GELANCEERD

Elf Europese landen hebben gekozen voor een financiële transactietaks. Ook België doet mee. Ons jarenlange lobbywerk wordt beloond. Nu moeten we werk maken van een goede besteding van de opbrengsten.

| pagina 12

Een nieuwe blik op ontwikkeling

Op 19 april organiseert 11.11.11 haar eerste 'Think Global Day'. Met dit nieuwe initiatief wil de koepelorganisatie het debat op gang trekken rond de belangrijke uitdagingen en vraagstukken rond ontwikkeling in Noord en Zuid. Dit jaar staat deze dag in het teken van ongelijkheid. Roberto Bissio (Social Watch) en Duncan Green (Oxfam International) zijn maar twee van de interessante sprekers.

Waarom dit idee van een 'Think Global Day'?

Bogdan Vanden Berghe. We merken dat het debat over ontwikkeling te vaak verengd wordt tot het besteden van hulp, terwijl ontwikkeling uiteraard om veel meer gaat dan dat. De wereld en de wereld-verhoudingen zijn de laatste jaren enorm snel aan het veranderen. Denk maar aan opkomende landen, aan globale uitdagingen zoals klimaat en migratie, de economische crisis, de democratiseringsgolven in het Midden-Oosten, etc. We moeten die evoluties zien en laten doordringen in het werk en de opinies van iedereen die bezig is met ontwikkelingsthema's. Als koepel vinden we het belangrijk dit debat te openen, om samen *'na te denken over globaliteit'*.

Waarover gaat het dan?

Bogdan. Dit jaar hebben we gekozen voor het thema 'ongelijkheid'. We zien dat bijvoorbeeld in de opkomende landen en veel middeninkomenslanden de globale welvaart wel stijgt, maar tegelijkertijd ook de ongelijkheid toeneemt. En niet alleen in het Zuiden, ook bij ons zie je dat door de economische crisis een steeds kleiner percentage van de bevolking profiteert van het huidige economische systeem. Zelfs een studie van het IMF waarschuwt voor de toenemende ongelijkheid binnen en tussen landen. Het is een nagel waar wij al lang op kloppen, maar het thema is vandaag brandend actueel.

Wat staat er op het programma?

Bogdan. 'Vanwaar komt de ongelijkheid en hoe moeten we daarop reageren?' zijn de twee vragen die voorliggen. Om hierop een antwoord te vinden, hebben we een aantal interessante sprekers uitgenodigd, onder andere Roberto Bissio uit Uruguay, het land met de kleinste ongelijkheid ter wereld. Aan de andere kant de Zuid-Afrikaanse Beverly Jansen, het land dat bovenaan staat als het over ongelijkheid gaat. In de namiddag willen we in de eerste plaats medewerkers van ngo's, academici, studenten en beleidsmakers bereiken. 's Avonds plannen we een debat waar iedereen die is geïnteresseerd in het noord-zuidverhaal welkom is.

Duncan Green zal ook zijn nieuwe boek voorstellen?

Bogdan. Inderdaad, een uitgelezen kans, want Duncan Green stelt in zijn nieuwe boek 'From poverty to power II' ook deze vraag naar een 'ontwikkeling voor de 21e eeuw'. Er zal tenslotte ook ruimte zijn voor een culturele blik op ongelijkheid aan de hand van een fototentoonstelling, gedichten rond ongelijkheid, kortfilms 'Why poverty' en enkele van de radio Plettenberg-reportages van Wouter Deprez vanuit Zuid-Afrika.

MARJAN CAUWENBERG

**THINK
GLOBAL
DAY** 19/04/2013

Meer info

Het volledige programma vind je op www.11.be/thinkglobalday
Deelname is gratis.
Graag inschrijven voor 10 april.

Anders gaan **boeren** anders gaan **eten**

FOTO DIETER TELEMANS

**Als er genoeg voedsel wordt geproduceerd in de wereld,
hoe komt het dan dat nog steeds één op zeven honger
lijdt? Op deze vraag wil 11.11.11 de komende twee jaar
niet alleen een antwoord, maar ook een oplossing bieden.**

**Samen met een brede coalitie van ngo's gaan we
campagne voeren over het 'recht op voedsel'.**

Het is natuurlijk niet nieuw, 11.11.11 vecht al jaren tegen honger. Toch is het niet overbodig dit thema nog eens opnieuw onder de publieke aandacht te brengen, want nog steeds lijden wereldwijd meer dan 870 miljoen mensen honger. Vooral in het Zuiden, en ironisch genoeg, heel vaak mensen die zelf voedsel

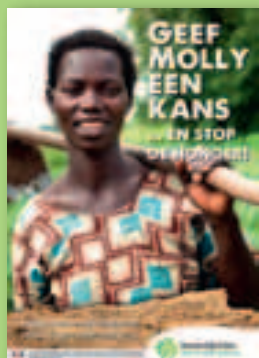
produceren, kleine boeren die met een minimum aan middelen kleine lapjes grond bewerken.

De gevolgen van honger zijn desastreus. Mensen met een voedseltekort kunnen geen normaal actief leven leiden en zijn vatbaarder voor ziektes en infecties. Bij kinderen leidt voedseltekort tot een achterstand in de groei en de mentale ontwikkeling. Daardoor hebben zij vanaf de start een achterstand die nog moeilijk in te halen valt. Bovendien sterven meer kinderen door voedseltekort dan door hiv, malaria en tbc samen.

Nochtans staat het recht op voedsel ingeschreven in diverse verdragen en verklaringen, zoals de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten. Dat mensen met honger leven is dan ook een grove schending van de mensenrechten, vindt de Coalitie voor het Recht op Voedsel. En een probleem dat dringend moet en kan worden aangepakt. Uit cijfers van de Wereldgezondheidsorganisatie (FAO) blijkt immers dat er meer dan genoeg voedsel wordt geproduceerd om de wereld te voeden. Honger is met andere woorden een politiek probleem. Het gaat om het beleid, de manier van produceren en de opbrengst verdelen. Alleen door hierin veranderingen te brengen kunnen we in de komende jaren het recht op voedsel garanderen.

ETEN UIT DE TANK

Om het hongerprobleem uit te bannen, zullen we dus ons hele voedselsysteem moeten aanpakken,

Geef Molly een kans

Broederlijk Delen voert ook dit jaar campagne over voedselzekerheid en focust op Noord-Oeganda. De 32-jarige Molly staat symbool voor de vele boerenfamilies, die na een lange burgeroorlog nog steeds lijden onder armoede, ondervoeding en honger. Molly verloor haar man en bleef achter met zes kinderen. "Gelukkig groeien er in hongerige tijden veel mango's aan de bomen. Dan hebben mijn kinderen toch iets te eten," vertelt ze.

www.broederlijkdelen.be

d.w.z. van landgebruik en verwerking tot verpakking, koeling, transport en verbruik. Want de druk die het systeem vandaag zet op de beschikbare watervoorraden, bodem en biodiversiteit botst stilaan op zijn grenzen.

Voor de grootschalige soja- en graanplantages bijvoorbeeld, worden grote stukken regenwoud vernietigd. Een deel daarvan is niet eens bestemd voor voedsel, maar om tegemoet te komen aan de stijgende vraag naar biobrandstoffen of veevoeder. De Europese doelstelling om tegen 2020 10% van de energie voor transport uit hernieuwbare bronnen te halen, zorgt voor een enorme boom in de biobrandstoffenindustrie. Dit leidt niet alleen tot landroof maar doet ook de prijzen van voedselgrondstoffen sterk stijgen. Bovendien zijn biobrandstoffen een valse oplossing voor het klimaatprobleem omdat het veranderende landgebruik tot veel extra CO₂-uitstoot leidt.

Daarnaast is de grootschalige landbouw één van de belangrijkste verantwoordelijken voor de uitstoot van broeikasgassen. Het hele voedselsysteem – alles wat er gebeurt van het veld tot het bord van de consument – draagt bij tot meer dan 40% van de totale uitstoot van broeikasgassen en is daarmee een grote verantwoordelijke voor de klimaatverandering. Dat lijkt een vicieuze cirkel, want door de klimaatverandering hebben boeren in het Zuiden steeds vaker te kampen met droogtes, overstromingen, onvoorspelbare seizoenen en daardoor slechte oogsten. In bepaalde delen van Afrika zullen de landbouwopbrengsten tegen 2020 met 50% dalen door de klimaatverandering!

GOKKEN OP VOEDSEL

Deze evoluties, tesamen met een toenemende speculatie op de mondiale voedselmarkten werken de razendsnelle en onvoorspelbare prijschommelingen in de hand. Vooral kleinschalige boeren en armen zijn hiervan het slachtoffer omdat ze het risico van schommellende prijzen niet aankunnen.

Het beleid van IMF, Wereldbank, de Wereldhandelsorganisatie, de Europese Unie heeft bovendien veel ontwikkelingslanden een vergaande handelsliberalisering opgelegd, waardoor zij hun lokale landbouwmarkten niet meer kunnen afschermen en ontwikkelen. Kleine boeren kunnen echter onmogelijk concurreren met goedkope import- of dumpingproducten.

Tenslotte gaat ook nog eens meer dan één derde van het voedsel wereldwijd verloren, in het Noorden door verspilling, in het Zuiden door gebrekkige opslagplaatsen en infrastructuur.

VAN VELD TOT BORD

Dé sleutel om uit deze voedselcrisis te geraken is een duurzaam landbouwsysteem dat erin slaagt de wereld te voeden en de producenten van dat voedsel een waardig inkomen te geven binnen de grenzen van onze planeet. Bovendien moeten alle schakels tussen het veld en ons bord duurzamer: bewaring, verwerking, transport en distributie.

Het recht op voedsel kan niet zonder een krachtadig beleid in Noord en Zuid dat werk maakt van het indijken van de enorme prijsvolatiliteit, een duurzaam beheer van de hulpbronnen als grond en water zonder verspilling, een rechtvaardig handelsbeleid dat duurzame landbouw in ontwikkelingslanden kansen geeft, eerlijke spelregels oplegt aan de dominante agro-industriële giganten en een mondiaal, rechtvaardig klimaatakkoord. Van deze eisen zal 11.11.11 samen met haar partners de komende twee jaar een speerpunt maken.

MARJAN CAUWENBERG

• www.11.be/campagne

Wie is de Coalitie voor het recht op voedsel?

De Coalitie voor het recht op voedsel is een coalitie van Nederlandstalige en Franstalige organisaties actief rond de voedsel- en landbouwproblematiek: Vredeseilanden, Trias, Oxfam Solidariteit, FIAN, SOS Faim, Boerenbond, Broederlijk Delen, Dierenartsen zonder Grenzen, Entraide et Fraternité, Le Monde Selon les Femmes, Louvain Coopération au Développement, Oxfams Magasins du Monde, Oxfam Wereldwinkels, Rode Kruis en CNCD-11.11.11.

Help landroof stoppen

Oxfam stelt het probleem van landroof in het Zuiden aan de kaak. Met haar campagne wil ze de Wereldbank overhalen om lokale gemeenschappen beter te beschermen tegen grote landinvesteringen. Tijdens de Internationale Actiedag tegen Landroof op 7 februari werden wereldberoemde plaatsen 'te koop' gesteld. Van de Sagrada Familia in Barcelona tot het Colosseum in Rome. Ook in Brussel werden het Atomium, het Koninklijk Paleis, Manneken Pis, de Grote Markt en de Kunstberg verkocht. Op 23 en 24 maart organiseert Oxfam een nieuw actieweekend waaraan ook jij kan meedoen door zelf een publieke plaats of gebouw te koop te zetten.

www.ikgroeimee.be • www.oxfam.be

Hoog tijd voor bescherming groene rijkdommen

11.11.11 werkt samen met organisaties in Noord en Zuid aan de opmaak voor criteria voor zogenaamde no go-zones. In deze gebieden zou de ontginning van grondstoffen absoluut moeten worden verboden.

Door de explosieve toename van de grondstoffen-industrie, vindt 11.11.11 het dringend nodig om bepaalde natuurgebieden, kwetsbare ecosystemen, landbouwgebieden en waterwinningsgebieden hiervan te vrijwaren door ontginning volledig te verbieden. Vorig jaar organiseerden we een internationaal seminarie met organisaties uit Azië, Latijns-Amerika, Europa en Canada om criteria op te stellen waaraan zo'n no go-zones zouden moeten voldoen.

WERELDERGOED

Voor gebieden die door de UNESCO zijn erkend als werelderfgoed bestaat er al zo'n verbod op ontginning van bodemrijdommen. Dit verbod wordt doorgaans ook wereldwijd gerespecteerd door zowel overheden als bedrijven. Voor een hele reeks andere natuurgebieden of waardevolle ecosystemen bestaan er ook aanbevelingen vanuit internationale instel-

lingen om grondstofwinning niet toe te laten. Zo vraagt de UNESCO om biosfeer-reservaten – in 2012 waren dat er 610 verspreid over 117 landen – niet bloot te stellen aan ontginning van grondstoffen of industriële activiteiten.

In de geïndustrialiseerde landen en enkele van de opkomende industrielanden wordt

Ecuador zet Amazone te koop

Het Yasuni-park is een unieke no go-zone, omdat de internationale gemeenschap akkoord ging om Ecuador te vergoeden voor de niet-ontginning ervan. Maar onlangs besliste president Correa om het ganse zuidelijke Amazonegebied wél open te stellen voor petroleumontginning.

De net herverkozen president Correa klopt overal aan met zijn project om de internationale gemeenschap ertoe aan te zetten Ecuador te vergoeden voor de bescherming van het Yasuni-park tegen petroleum-exploitatie. Daarmee komt hij naar buiten als een progressieve leider die het ernstig meent met de strijd tegen de klimaatverandering. Maar dat imago valt helemaal aan diggelen, nu Ecuador 3 miljoen hectare van het zuidelijke Amazonegebied wel openzet voor exploratie naar het zwarte goud. Dit gebied kent zowat de grootste biodiversiteit

in het westelijk halfrond. Het merendeel van de bevolking behoort tot zeven verschillende etnische groepen.

Op 28 november vorig jaar opende de minister van Niet-hernieuwbare Hulpbronnen, Wilson Pastor, de 'Elfde Ronde' voor petroleumconcessies in het luxueuze hotel Marriot in Quito. In totaal 16 blokken zullen worden toegewezen aan petroleumbedrijven. Terwijl vertegenwoordigers van de oliemaatschappijen en de overheid binnen een toast uitbrachten met champagne, deden inheemse organisaties buiten hetzelfde met een glas ruwe olie.

Onze partner Acción Ecológica oefent verder druk uit tegen de beslissing, alsook tegen een mogelijke schraping van het Yasuni-initiatief.

FREYA RONDELEZ

FOTO CATAPA

deze richtlijn nageleefd, in de meeste ontwikkelingslanden niet. De International Union for the Conservation of Nature (IUCN) – de grootste milieuvereniging ter wereld die uit zowel landen als niet-gouvernementele milieuorganisaties bestaat – gaat een hele stap verder. Zij vraagt aan al haar leden om alle natuurgebieden – gaande van strikt beschermde natuurgebieden (natuurreservaten) over nationale parken en natuurmonumenten tot biotoop (categorieën I tot en met IV van het IUCN-classificatiesysteem voor natuurgebieden) – te vrijwaren van de ontginning van bodemrijkdommen. Maar zelfs Europa gaat in de praktijk niet zo ver, ondanks het feit dat de overgrote meerderheid van Europese landen die aanbeveling van de IUCN via een resolutie mee hebben ondersteund. De Europese Unie laat de beslissing van al of niet ontginning van ertsen in beschermde natuurgebieden over aan de lidstaten.

Er zijn daarnaast natuurlijk nog heel wat andere ecologisch kwetsbare gebieden die niet erkend zijn als beschermd natuurgebied, zoals landbouwgronden. Ook die zouden moeten beschermd worden tegen verontreiniging via rivier- en grondwater. Wanneer er onvoldoende garanties kunnen geboden worden dat de productiviteit en de kwaliteit van de gewassen kan behouden blijven, zou ook hier ontginning niet mogen worden toegelaten.

KOEN WARMBOL

No go-zones erkend in de Filipijnen

De Filipijnse president Aquino ondertekende vorig jaar een omzendbrief waarin de term 'no go-zones' is opgenomen. Een grote stap vooruit naar een duurzaam mijnbouwbeleid. De immense campagne voor Palawan zorgde mee voor deze beslissing.

Het eiland Palawan is gekend om zijn rijke biodiversiteit, maar staat enorm onder druk van de mijnbouw. Een coalitie van mijnbouworganisaties sloeg twee jaar geleden de handen in elkaar voor een grootscheepse nationale campagne 'No to mining'. Samen slaagden ze erin om zeven miljoen handtekeningen te verzamelen. Dit zette niet alleen druk op de mijnbouwsector, ook de regering moest reageren. De president ondertekende uiteindelijk de nieuwe 'Executive Order' (EO). Deze omzendbrief hanteert voor het eerst in een beleidstekst de term no go-zones: op grond van duidelijke criteria worden natuurgebieden, belangrijke landbouwgronden en potentiële toeristische trekpleisters voortaan volledig afgeschermd voor mijnbouw. Zo werden al de eerste 28 toeristische plaatsen vastgelegd.

Daarnaast herbevestigt de EO strikte milieuvoorwaarden, legt maatregelen op die meer geld moeten opbrengen voor de overheid en installeert een nieuwe Mijnbouw Coördinatie die moet toezien op de naleving van de EO. Tenslotte werden alle nieuwe contracten bevroren tot de uitvoeringsbesluiten bekend gemaakt werden.

Het ministerie van Milieu (DENR) kreeg de opdracht om de bezem te halen door alle 'permits' en aanvragen waar al langer dan twee jaar niks mee was gebeurd. 1.400 toelatingsen en aanvragen voor mijnbouw kwamen zo in de prullenmand terecht. Voor het eiland Palawan werden er zo'n 400 aanvragen geklasseerd.

Toch blijven mijnbouworganisaties waakzaam, want de EO gaat er nog steeds vanuit dat 'maatschappelijk verantwoorde' grootschalige mijnbouw toelaatbaar is.

KRIS VANSLAMBROUCK

CRITERIA OPSTELLEN

De meeste regeringen wereldwijd koppelen hun milieuwetgeving wel aan mijnbouwactiviteiten en petroleumontginning en erkennen ook de noodzaak van het absolute verbod op deze activiteiten voor bepaalde gebieden. Toch bestaan er tot nog toe geen duidelijke criteria voor de afbakening en de erkenning van no go-zones.

Met de informatie en aanbevelingen die wij samen met heel wat andere internationale organisaties op het seminarie hebben verzameld, zullen we de komende maanden werken aan de formulering van een voorstel van dergelijke criteria voor no go-zones die nationaal en internationaal toegepast zouden moeten worden. Op die manier hopen we een effectieve bijdrage te kunnen leveren voor een betere bescherming van onze ecosystemen.

De campagne 'No to mining in Palawan' groeide uit tot een nationale campagne tegen de mijnbouw in de Filipijnen. Hoogtepunt was de petitieactie die meer dan 7 miljoen handtekeningen opleverde.

• www.11.be/natuurlijkerijkdommen

Hoe is het nog met de MILLENNIUMDOELSTELLINGEN?

Met nog geen twee jaar te gaan zal de wereld nog een serieuze inspanning moeten leveren om de Millenniumdoelstellingen te halen. De vooruitgang is miniem, en met de huidige besparingen in zowat alle Europese landen ziet het er niet veelbelovend uit. Intussen is ook het debat opgestart over de vraag 'wat daarna?'

oorzaken die grotendeels te voorkomen zijn. Elke dag nog sterven 800 moeders in het kraambed. Het probleem en de remedies zijn gekend. De uitvoering blijft uit. De schuld ligt vooral bij een gebrek aan politieke wil en daadkracht. Wat betekenen mooie woorden over de toekomst als er intussen bijna overal (ook in België) bespaard wordt op ontwikkelingssamenwerking? België en de Europese Unie zullen in de komende jaren méér uit de kast moeten halen als we de Millenniumdoelstellingen in 2015 willen realiseren.

BOVEN: In 2010 verzamelden we op het Sint-Pietersplein om de Millenniumdoelstellingen opnieuw onder de aandacht te brengen.

FOTO'S TIMKE D'HAESSE

De balans van de acht ambitieuze Millenniumdoelstellingen om de armoede te halveren tegen 2015 ziet er ronduit belabberd uit. Hoewel het ernaar uitziet dat een belangrijke doelstelling, nl. het halveren van de extreme armoede zal worden gehaald, blijven nog steeds ongeveer 1,4 miljard mensen extreem arm. Ook de toegang tot drinkbaar water is, als we het wereldwijd bekijken, verbeterd. Maar in veel gevallen is de kwaliteit van het water bedenkelijk en is de toegang niet permanent. Nog altijd is er voor 783 miljoen mensen geen drinkbaar water op minder dan drie kwartier stappen van hun woonst. Voor andere doelen is er in de meeste gevallen wel vooruitgang maar blijft die ver uit de buurt van de gestelde doelen. De kinder- en moedersterfte daalt. Door de vooruitgang sinds 2000 sterven nu per dag naar schatting 12.000 kinderen minder dan 'verwacht'. Maar er sterven er elke dag nog 19.000 aan

ONGELIJKHEID

Intussen is ook het debat over wat er moet gebeuren na 2015 volop aan de gang. De inzet van dat debat is of er een nieuw breed gedragen kader voor ontwikkeling en internationale samenwerking komt, en hoe zo'n kader een instrument kan worden om het recht op ontwikkeling van elke wereldburger te garanderen. Tegen 2015 zou hierover binnen de VN een nieuw akkoord moeten zijn.

Naast deze discussie beslisten de VN-landen op de jongste conferentie over duurzame ontwikkeling in juni vorig jaar in Rio de Janeiro ook nog om een aantal 'sustainable development goals' op te lijsten. Hoewel een aantal principes gelijklopend zijn, zijn de prioriteiten toch erg verschillend en het wordt nog een heksentoer om deze twee processen op elkaar af te stemmen.

De meeste landen zijn het er wel over eens dat er

een nieuw kader moet komen. Dat nieuwe kader moet méér uitgaan van het recht op ontwikkeling voor iedereen en moet gelden voor rijke en arme landen. Voor België en de EU betekent dat niet alleen een coherent beleid dat ontwikkelingslanden ondersteunt, maar ook ingrijpende maatregelen voor armoedebestrijding en duurzame productie en consumptie hier. Het kader moet de groeiende ongelijkheid binnen en tussen landen aanpakken. Het moet rekening houden met de drie gelijkwaardige pijlers van een duurzame ontwikkeling, nl. de economische, de ecologische en de sociale pijler, en daarbij liefst ook nog vrede en ontwikkeling.

Ieder land moet bijdragen op basis van zijn eigen capaciteit en historische verantwoordelijkheid. Engagements moeten concreet en afdwingbaar zijn. Sluitstuk voor de financiering wordt een coherent beleid, en vooral een stevige, rechtvaardige fiscaliteit binnen landen en internationaal. De ambitie ligt hoog.

KEUZES MAKEN

Op dit moment zijn binnen de VN, de Europese Unie en de landen afzonderlijk volop informele consultatierondes aan de gang. In februari kwamen bijvoorbeeld de Europese ministers van Ontwikkelingssamenwerking bijeen in Dublin om de koers te bepalen die de Europese Unie zal willen varen. Hoewel de echte onderhandelingen pas beginnen na de Algemene Vergadering van de VN in september, worden dus ook in deze zogenaamde verkenningsfase duidelijk al politieke keuzes gemaakt en worden de eerste werklijnen vastgelegd. Als civiele maatschappij houden we het hele proces daarom goed in de gaten. Met de coalitie '2015, De Tijd Loopt' zitten we in de frontlijn. We hebben een stevige gezamenlijke politieke tekst, werken mee aan het standpunt van het Europees Beyond 2015 netwerk, en leverden ook onze bijdrage voor het advies van de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling aan de bevoegde ministers Vanackere en (toen nog) Magnette. Samen met de werkgroep 'Post 2015' van de commissie Buitenlandse Zaken van de senaat organiseerden we op 14 maart een parlementaire studiedag. We willen onze stempel drukken op het Belgisch standpunt dat stilaan vorm krijgt. De bedoeling is om eerst en vooral invloed uit te oefenen op het mandaat dat de positie van de EU in de onderhandelingen zal bepalen. Dat mandaat wordt vastgelegd op een raad van ministers einde mei. De eerste belangrijke internationale bijeenkomst is er dan in de Verenigde Naties in september. We moeten ervoor zorgen dat tegen

Werklieden van PROTOS-partner FIKRIFAMA werken een broncaptatie af. FOTO PROTOS

Drinkbaar water voor iedereen?

PROTOS werkt in centraal Madagaskar aan een betere toegang en beheer van water en sanitatie. Terwijl de VN vorig jaar triomfantelijk aankondigde dat binnen Millenniumdoelstelling 7 het subdoel rond drinkwater wereldwijd behaald is, blijft de situatie hier erbarmelijk.

In het district Antanifotsy heeft momenteel slechts 8% van de bevolking toegang tot een moderne waterput met kwaliteitsvol drinkwater. Mijlenver af van het wereldgemiddelde van 89%. Het verschil tussen landelijk en stedelijk gebied is maar één van de opmerkelijke ongelijkheden. Op veel plaatsen op het platteland is het drinkwater van zeer bedenkelijke kwaliteit. De permanentie van de toegang is een ander heikel punt: veel systemen zijn maar een deel van de dag in bedrijf, of werken voor lange tijd niet wegens een gebrek aan onderhoud. PROTOS werkt daarom samen met partnerorganisatie FIKRIFAMA aan de aanleg en rehabilitatie van drinkwaterleidingen.

dan zoveel mogelijk mensen weten welk de inzet is van de discussie, dat de media het op hun interesselijstje hebben staan, én dat de politici snakken naar grootse daden. De tijd loopt.

RUDY DE MEYER

• www.detijdloopt.be

Wereldwaterdag

Wereldwaterdag, op 22 maart staat dit jaar in het teken van 'samenwerking'.

PROTOS zal tijdens deze week extra actie ondernemen om méér mensen toegang te geven tot drinkbaar water. PROTOS roept daarom werknemers van bedrijven, verenigingen, overheden ... op om een eigen actie op te zetten en zo PROTOS te ondersteunen in zijn werk voor 'water'.
www.protos.be • www.worldwaterday.org

Nieuwe bedreigingen voor Haïti

Drie jaar geleden werd Haïti getroffen door een zware aardbeving, sindsdien brachten ook droogtes en tropische stormen nog heel wat schade toe aan het land. "Maar niet enkel natuurrampen treffen Haïti, ook het beleid dat internationale instellingen en buitenlandse grootmachten – waaronder ook de Europese Unie – het land opleggen maken het er niet makkelijker op", zegt Camille Chalmers, coördinator van het Haïtiaanse ngo-platform PADPA, een partner van 11.11.11.

"De EPA beantwoordt niet aan onze strategische behoefte"

CAMILLE CHALMERS (PADPA, HAÏTI)

Sinds de aardbeving drie jaar geleden zijn miljarden dollars hulp naar Haïti gevloeid (zie ons interview hierover met Ilse Roels van 12 januari op www.11.be). In het heropbouwprogramma van alle internationale donoren is landbouw vooropgesteld als één van de prioriteiten voor de economische ontwikkeling van het land.

Ondanks deze keuze blijkt het buitenlands beleid duidelijk andere doelstellingen voor ogen te hebben. De lokale landbouw en voedselproductie heeft al zwaar te lijden onder de lage importbelasting, opgelegd door het IMF en de Wereldbank in de jaren 80 en 90. De uit de VS gedumpte rijst bijvoorbeeld wordt aan de helft van de prijs van de lokaal geproduceerde rijst verkocht. Op die manier kunnen Haïtiaanse boeren niet concurreren. Maar nu zijn het vooral de Europese vrijhandelsakkoorden die een economische vooruitgang in Haïti bedreigen.

Als lid van de Caraïbische Gemeenschap (CARICOM) is Haïti meegesleurd in het EPA-verhaal. Zelf heeft het nauwelijks aan de onderhandelingen deelgenomen. Nu dringt de EU aan op een spoedige ratificering en uitvoering van de EPA. Maar Haïti is beter af zonder.

LOKALE BOEREN

In februari was Camille Chalmers, de coördinator van PADPA in Brussel, op uitnodiging van 11.11.11 en de CoEH, de coördinatie van Europese ngo's die rond Haïti werken, om deel te nemen aan een comité-vergadering van het Europese Parlement over de EPA met Haïti. "De grootste bezorgdheid ligt bij de voedselzekerheid", zegt Camille. "De voedselproductie in Haïti is onderuit gehaald door jaren van opgelegde liberalisering en de natuurrampen die het land teisterden. Wil het land zelf terug meer voedsel produceren dan moeten de kleine

boeren ondersteuning krijgen en moet Haiti zich kunnen beschermen tegen goedkope invoer. Maar de EPA die Haiti einde 2009 na lang aarzelen ondertekende laat dit niet toe."

GEEN EPA NODIG

Eigenaardig genoeg ligt het grootste probleem daarbij niet zozeer bij Europa, maar wel bij haar buurland, de Dominicaanse Republiek. De EPA verplicht de Caraïbische landen immers om ook hun grenzen te open ten aanzien van elkaar. Als Haiti dat zou doen dan krijgen lokale boeren af te rekenen met Dominicaanse invoer. Daarom alleen al is het ratificeren en uitvoeren van de EPA geen goede zaak.

De Caraïbische EPA beperkt zich niet tot landbouw en goederen. Het akkoord is zeer uitgebreid en gaat ook over diensten, openbare aanbestedingen, concurrentieregels, patenten, enz. Eigenaardig genoeg maakt de EPA nauwelijks een onderscheid tussen Haiti als minst ontwikkeld land en de andere Caraïbische landen: er zijn geen aangepaste regelingen. De EPA bevat dus zeer veel verplichtingen die de institutionele capaciteiten van Haiti ver te boven gaan en bovendien veel geld kosten zonder direct iets op te leveren. Beter is de handen vrij te houden en niet te ratificeren. Als minst ontwikkeld land heeft Haiti trouwens geen EPA nodig om toegang te krijgen tot de Europese markt.

MARC MAES

• www.11.be/11/haiti

Vrouwen rechten hun rug

Iteca en Tet Kòlè Ti Peyizan zijn twee Haïtiaanse vrouwenorganisaties die meewerken in het Programma voor de Wederopbouw van Haïti. We spraken met Gracita en Gertha, verantwoordelijken van deze organisaties over de vooruitgang na de aardbeving.

Julie werken aan de verbetering van de situatie van vrouwen op het platteland. Hoe is die nu?

Gertha. "Het merendeel van de vrouwen zit in een ondergeschikte rol, hoewel ze een groot deel van het werk uitvoert. Plattelandsvrouwen hebben ook minder toegang tot basisvoorzieningen als onderwijs en gezondheidszorg. Velen zijn analfabeet. Een ander probleem is het erfrecht waarbij dochters geen of maar een klein stuk grond toebedeeld krijgen in vergelijking met hun broers. Ook seksueel misbruik van minderjarige meisjes komt nog veel te vaak voor."

VAN LINKS NAAR RECHTS: Gracita, Idovina, Gertha en Vena Jean. Gracita is genderverantwoordelijke bij Iteca. Idovina is er animatrice. Gertha en Vena Jean zijn bestuursleden van Tet Kòlè Ti Peyizan.

Welke zijn de grote uitdagingen?

Gracita. "De vrouwen met wie we werken doen aan landbouw en een beetje veeteelt. Daarnaast verkopen ze artikelen, zoals olie, suiker, zeep en visconserven. Wij begeleiden vrouwenorganisaties en zorgen voor technische omkadering bij landbouwactiviteiten en commercialisering van hun producten. Zo kunnen vrouwen hun inkomen veiligstellen. We doen ook aan vormingswerk. Prioriteiten zijn toegang tot grond, onderwijs, gezondheidsvoorzieningen en de uitbouw van een wegennetwerk om de afzet van landbouwproducten in de stad te vergemakkelijken. We klagen ook geweld tegen vrouwen aan, sensibiliseren de bevolking en geven de slachtoffers juridische bijstand."

Welke resultaten boekt de vrouwenbeweging?

Gracita. Een van de grote successen van de vrouwenbeweging is het decreet dat seksueel misbruik als een misdadig beschouwt met straffen van tien jaar tot levenslange dwangarbeid. In april 2012 werd ook de wet gestemd op 'verantwoordelijk vaderschap en afstamming'. Deze wet maakt een einde aan het bestaan van niet erkende kinderen en zorgt ervoor dat ook mannen de verantwoordelijkheid moeten opnemen voor hun kinderen.

ILSE ROELS

→ **Iteca, Institut de Technologie et d'Animation** is een partnerorganisatie van Broederlijk Delen die gespecialiseerd is in volkseducatie. In het kader van het *Programma voor de Wederopbouw van Haïti*, werkt Iteca in Savanette aan een versterking van voedselzekerheid, ondersteuning van plattelandseconomie en versterking van vrouwenorganisaties. Samen met boerenorganisaties spitst het zich toe op verbetering van veeteelt, het verhogen van de landbouwproductie en het opzetten van een coöperatieve voor avocado-productie.

→ **Tet Kòlè Ti Peyizan** is een nationale boerenorganisatie met meer dan 80.000 leden. Ze zijn lid van de internationale boerenbeweging *Via Campesina*.

Volgehouden lobby voor FTT loont

Na vele jaren actie en politiek lobbywerk zit er een Europese financiële transactietaks (FTT) aan te komen. De taks zou alvast ingesteld kunnen worden door een groep van elf EU-landen. België doet mee. Voor ons en de vele andere organisaties die aan de Tobinkar hebben getrokken is dat een succes, maar het werk is niet af.

Op donderdag 14 februari kondigde Europees commissaris voor belastingzaken Semeta aan dat de Commissie haar akkoord gaf voor een versterkte samenwerking tussen elf EU-lidstaten voor het instellen van een financiële transactietaks, op basis van een nog verder te onderhandelen voorstel van de Commissie zelf. Naast België gaat het om Duitsland, Frankrijk, Spanje, Italië, Oostenrijk, Portugal, Griekenland, Estland, Slovenië en Slowakije. Daarmee komt de FTT stilaan dichtbij. Semeta maakt zich sterk dat er tegen juni een onderhandeld voorstel ligt en dat er al vanaf begin 2014 kan worden geïnd. Semeta is een optimist. Maar het kan.

CHAMPAGNE?

Hebben we na heel wat jaren actie en lobbywerk dan eindelijk een belangrijk strijdpunt gerealiseerd? Er mag zeker een pluim op de hoed voor de vele acties die op Belgisch, Europees en internationaal niveau zijn gevoerd. Ronduit voorbeeldig werk, met sterke argumenten, goede samenwerking binnen de netwerken, de juiste politieke contacten, kort op de bal lobbywerk op nationaal en EU-niveau, een goede timing met afwisseling van discreet politiek werk en uitbundige gekostumeerde straatacties, een portie geluk, en de zware druk van de financiële crisis. En er is natuurlijk ook de publieke verontwaardiging over de 'belastingoptimalisatie' van de grote financiële bedrijven en multinationale ondernemingen.

We houden de champagne toch nog even in de koelkast. Het voorstel van de Europese Commissie dat als basis voor de verdere onderhandelingen moet dienen is niet slecht. Het voorziet een belas-

ting van 0,1% op een brede waaier van financiële transacties. Het laat de twee partners in een transactie betalen, dus ook handelaars uit andere landen als die met de elf deelnemende landen transacties doen. Er werden extra mechanismes ingebouwd om 'vluchtroutes' dicht te metselen. Ook de afgeleide producten worden belast. De directe opbrengst wordt geraamd op 34 miljard euro per jaar.

NOG NIET VOOR NU

Er zijn minpunten, zoals het niet belasten van gewone muntransacties en het laag (met 0,01%) belasten van de afgeleide producten daarvan. En de complete vaagheid over het gebruik van de middelen. Wat er nu ligt is een voorstel om de opbrengst voor een derde in de landen zelf te houden en twee derden in de Europese begroting te stoppen (de elf landen krijgen dan wel een korting op hun eigen 'normale' bijdrage aan het EU-budget). Ook de tegenstanders geven zich nog niet gewon-

• www.11.be/ftt

FOTO TIMENE D'HAESSE — ONFAM

nen het commissievoorstel kan nog worden afgezwakt. Wat bijvoorbeeld als Nederland aankondigt dat het wil meedoen met de elf als zijn pensioenfondsen buiten schot blijven? Dat soort knabbel- en snoeiwerk moeten we absoluut vermijden. De taks zou ook nog veel meer zijn nut bewijzen als die op algemeen Europees niveau of globaal niveau wordt toegepast. Het lijkt nu nog politiek onhaalbaar maar we moeten het blijven proberen.

In de komende maanden hebben we zeker nog drie opdrachten. Een: beletten dat in de verdere onderhandelingen het voorstel van de taks niet wordt afgezwakt. Twee: verzekeren dat de opbrengst van de taks niet in bodemloze budgetputten verdwijnt, maar concreet gebruikt wordt voor sociaal beleid in Europa, voor extra financiering van ontwikkeling, en voor de strijd tegen klimaatverandering. Drie: verder werken aan de uitbreiding van de FTT naar meer EU-landen, en naar andere regio's.

RUDY DE MEYER

actie in het Zuiden

Investeerders verzamelen in Bujumbura

Van 25 februari tot 1 maart vond in Bujumbura de vierde editie van de 'Belgische week' plaats. Het is de jaarlijkse ontmoetingsplek voor bedrijven in België en Burundi met het oog op economische partnerschappen of nieuwe investeringen. 11.11.11 en andere ngo's zetten ook hun stand op om hun projecten en partners in de kijker te zetten. Daarnaast wilden we de investeerders en

bezoekers van de tentoonstelling ook wijzen op het belang van een duurzame ontwikkeling en de rol van de civiele maatschappij hierin. Onze t-shirts met daarop een kernboodschap van elk van onze partners werden onder andere getekend door de Burundese tweede vice-president, de minister van Landbouw en de minister van Handel, de Belgische ambassadeur Marc Gedopt, en het hoofd van de ontwikkelingssamenwerkingssectie van de ambassade, Theo Baert.

www.11.be/burundi

Mijnbedrijf in Zuid-Peru houdt meer rekening met milieu

Toen in 2000 de milieu-impactstudie van het Quellaveco mijnproject in Zuid-Peru werd goedgekeurd, tekenden de omliggende gemeenschappen protest aan. Ze wisten hoe erg de waterhuishouding in een aangrenzende zone was aangetast door 40 jaar koperontginning. Onze partnerorganisatie LABOR ondersteunde hun acties om betere voorwaarden af te dwingen. Na 12 jaar druk op het bedrijf en de overheid zijn strengere voorwaarden nu een feit. Volgens het akkoord zal Quellaveco de schaarse watervoorraden minder aanspreken dan gepland. Het zal ook grote waterreservoirs voor de landbouw aanleggen. Verder zal milieuvriendelijker technologie gebruikt worden in de erts- en afvalverwerking. Het bedrijf investeert 300.000 euro in een ontwikkelingsfonds voor de regio. Voor de omwonenden is het heel belangrijk dat formeel aanvaard werd dat zij regelmatig milieucontroles kunnen laten uitvoeren.

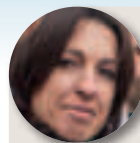
Indonesisch dorp gaat strijd aan met palmoliegigant

11.11.11-partner Sawit Watch heeft samen met de inwoners van het dorp Batu Ampar op het eiland Sumatra een klacht ingediend bij de Roundtable for Sustainable Palm Oil (RSPO) tegen palmoliebedrijf Sinar Mas. Het bedrijf ging in 2001 twee verbintenissen aan met de coöperatieve waar Batu Ampar deel van uitmaakt voor het leasen van 750 ha grond. 30% van de opbrengst van 500 ha plantage zou naar de coöperatieve gaan en 250 ha zou na 4 jaar terug eigendom worden van de coöperatieve. Ondertussen is van deze beloftes niets in huis gekomen. Het bedrijf betaalde tussen 2006 en 2008 een minimale vergoeding, maar na protest van de coöperatieve stakte deze. Zo verloren de inwoners een vruchtbaar stuk land, en zijn nu verplicht rijst en andere etenswaren te kopen. Erg omstreken is dat ook het bedrijf Sinar Mas zelf lid is van de RSPO en dus zou moeten voldoen aan de criteria voor een duurzame en sociale palmolieproductie. Sawit Watch en 11.11.11 volgen de zaak op de voet.

Op zoek naar het klimaatakkoord

Het personeel van de Katholieke Hogeschool Limburg trok gewapend met een gps door Hasselt op zoek naar 'het gestolen klimaatakkoord'. Dit stadspel van 11.11.11 en iChallenge is niet alleen een leuke teamactiviteit, het is ook een frisse manier om het thema van de klimaatverandering aan te kaarten.

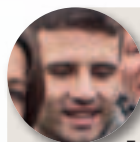
Christine Van Parijs: "Interessant spel, want ik wist eigenlijk niets van dat klimaatakkoord. Het is toch verbazend en je begint er dan over na te denken. Met kleine dingen kan je een verschil maken."

Kenny Stals: "Ik stond versteld hoe dit technologisch zo vloeiend kan werken, aan de hand van een gps op de smartphone krijg je een stadkaart met daarop de verschillende doelen ..."

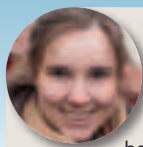
Erik De Winter: "Voor ons personeelsfeest wilden we iets leuk en actief doen. Robin, mijn collega had al eens een stadspel gespeeld via 'iChallenge'. Op hun website zagen we het nieuwe spel van 11.11.11. Ons feestcomité was meteen verkocht. En de directie zag dat het goed was."

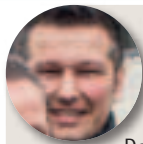
Luis González Santalla: "It was a fantastic way to know each other. We spent time playing outdoor and doing some sport. Everyone has to try it! Healthy and fun. Dank u."

• www.ichallenge.be

Kelly Verheyden: "Heb ik dit nu ondersteboven vast of niet??? Ik snap hier niets van ... maar och, het is voor het goede doel ..."

Yves Willemaers: "Het was een leuke en interactieve manier om ook collega's van andere diensten nóg beter te leren kennen. De conditie en inlevingsvermogen van sommigen breng je naast het centrum van Hasselt ook meteen in kaart."

Ann Hendrickx: "Een extra troef was natuurlijk dat het voor 11.11.11 was."

FOTO BETTY BEX

breed • uit

HOE EERLIJK IS GOUD? CATAPA, Netwerk Bewust Verbruiken en Ecolife voeren gezamenlijk de campagne Goud: Eerlijk? Daarmee willen ze de consument bewust maken van de desastreuze impact van goudontginning in het Zuiden. In Gent maakten ze in februari furore op de markt met een sensibiliserend straattheater. Ze stelden een collectie juwelen voor van 18 karaatsgoud, volledig vervaardigd uit afgedankte gsm's, laptops en smartphones. In inzamelboxen op verschillende plaatsen in Vlaanderen kan je je oude gsm achterlaten, zodat je zeker bent dat die zal worden gerecycleerd. De locaties vind je op de website. www.goudeerlijk.be • www.catapa.be

20 JAAR MANO MUNDO Het jaarlijkse mondiaal festival Mano Mundo krijgt een feestkleedje. Op 11 en 12 mei vindt het festival voor de twintigste keer plaats en dat wordt uitgebreid gevierd met wederom fantastische live optredens van onder meer Bart Peeters en het beestige concert van Radio Oorwoud, multiculturele animatie voor jong en oud, de beroemde wereldmarkt én verrassende acts. Verder word je ondergedompeld in een Farmer's Cafe, een Rode Camion, een Jamaican Circus, een SwingPalace en nog veel meer. Met het thema 'Recht op voedsel' kiezen we voor (h)eerlijk duurzaam eten en komen we op tegen honger in de wereld. Ook 11.11.11 zal niet ontbreken! www.manomundo.be

DE FILMKEUZE VAN 11.11.11 11.11.11 zet zijn schouders mee onder MOOOV, een filmfestival met zicht op de wereld. MOOOV is het resultaat van de fusie van Cinema Novo en Open Doek. Naast de centrale festivallocaties Brugge en Turnhout zullen er tussen 17 en 28 april ook filmvertoningen zijn in Genk, Sint-Niklaas, Lier, Roeselare en Koersel-Beringen. Met *De keuze van 11.11.11* kiest 11.11.11 een aantal films uit die we sterk aanbevelen. Omdat het goede films zijn. Omdat het thema relevant is voor iedereen die interesse heeft in de actualiteit. Omdat de films tonen hoe belangrijk solidariteit is. Wil je graag gratis kennismaken met één van de films uit *De keuze van 11.11.11*? Word dan voor 1 april Facebook-fan van 11.11.11. Begin april kom je te weten hoe je kans maakt op een duoticket. www.11.be/mooov

WINNAAR KALENDERWEDSTRIJD Veerle Van Gassen uit Kortesseem wint de 11.11.11-kalenderwedstrijd. Gefeliciteerd! Zij mag op eco-citytrip naar Parijs (ism Joker). Aan alle deelnemers: bedankt voor jullie steun! www.11.be/winkel

11.11.11 KRIJGT SCHADEVERGOEDING VOOR LASTER

Op 4 februari deed de rechtbank een uitspraak in de zaak van 11.11.11 tegen Thierry Debels, de auteur van het boek 'Hoe goed is het goede doel? 100 euro in de collectebus van 11.11.11 levert slechts 1 euro in het Zuiden op'. Debels en zijn uitgever werden veroordeeld tot een morele schadevergoeding van 1.500 euro, vermeerderd met de gerechts- en dagvaardingskosten omdat ze doelbewust een foute stelling op de cover van het boek plaatsten. 11.11.11 communiceert al jaren op een transparante manier over de besteding van de middelen. Onze boekhouding wordt regelmatig gecontroleerd door interne en externe instanties. Dat de inspanningen van onze vrijwilligers voor de 11.11.11-actie van 2007 gefnuikt werden door de berichtgeving over dit boek, is hierdoor op z'n minst juridisch rechtgezet. www.11.be/debels • www.ngo-openboek.be

Water is leven voor vissers

De bevolking rond het Filipijnse Bito-meer kreeg vorig jaar een slag in het gezicht toen plots de vissen stierven, haar belangrijkste bron van inkomen. Sindsdien bezetten zij de doorgang voor het mijnbedrijf.

MIJNBOW EN MILIEU

De Alyansa Tigil Mina (ATM) is een breed Filipijns netwerk van ngo's, milieugroepen en volksorganisaties, en steunt gemeenschappen die worden getroffen door de mijnbouw. Ze ijvert voor milieunormen in de mijnbouw en om bepaalde gebieden volledig te vrijwaren via moratoria.

Het Bito-meer in de Filipijnen is rijk aan vis. De bevolking in de dorpen rondom het meer leeft grotendeels van de vangst van gekweekte tilapia, en daarnaast ook van rijstteelt. Maar vorig jaar kreeg het water van het meer ineens een donkerbruine kleur en stierven massaal veel vissen. Zo'n twintig eigenaars van viskooien verloren samen zo'n 21.000 kilo vis. De marktprijs van één kilo vis is 85 Filipijnse pesos (zo'n 1,5 euro). Een zware slag voor vele gezinnen voor wie deze handel de enige bron van inkomsten is.

De bevolking geeft het Chinese mijnbedrijf de schuld, dat sinds 2010 zwart zand ontgint een kilometer verder van het meer. Het bedrijf zelf zegt dat de vervuiling wordt veroorzaakt doordat er te veel viskooien zijn in het meer en de bevolking haar afval dumpst in het meer. Maar bij onderzoek door de universiteit werd olie en smeer gevonden in het meer, die wel degelijk afkomstig kan zijn van de machines van het mijnbedrijf.

BLOKKADE

Onze partner Alyansa Tigil Mina (ATM) steunt de bevolking. "De mijn is een bedreiging voor de voedselzekerheid, als de visindustrie en de rijstteelt hierdoor verdwijnt", zegt Jaybee Garganera, coördinator van ATM. De viskwekers hebben zich verenigd in UNLAD en blokkeren sinds april vorig jaar de doorgang voor de boten van het mijnbedrijf. Ze eisen een schadevergoeding en het stopzetten van de mijnactiviteiten. Intussen werden de mijnactiviteiten een paar keer opgeschort en in juni werd het bedrijf veroordeeld tot het betalen van 50.000 pesos (nog geen 1.000 euro). Maar ze zijn hiermee niet tevreden. "Voor de bevolking hier betekent water leven, en dat moet beschermd worden.", zegt Garganera.

"De overheid moet dringend werk maken van een nieuwe mijnbouwwetgeving. Mijnbouw in landbouw- en kustgebieden moet worden verboden."

MARJAN CAUWENBERG

FOTO COURTESY OF PAO

• www.alysansatigilmina.net